

[A. C. Nørmann.]

derfor slet ikke begribe at det ærede medlem hr. Lorentzen valgte at fremdrage, da han talte mod dette lovforslag.

Hvad angår finansieringsspørgsmålet, oplevede vi jo sidste år, at det konservative folkeparti åbent erklærede, at nu ville de ikke fremtidig være med til at yde statslån til erhvervsformål. Det bliver naturligvis partiets egen sag. Det forarger mig ikke, at det ærede medlem hr. Lorentzen, hvis venstre vil gøre det, indleder en lignende politik, det må vi så rette os efter. Det forarger mig kun, at det ærede medlem spiller forargen over os andre, og at han taler om begyndende socialisme, når der er tale om at yde lån til den slags erhvervmæssige formål. Den socialisme kan vel ikke blive ved med at begynde den ene menneskealder efter den anden. Den har venstre været tilhænger af hidtil, i den forstand at partiet har stemt for alle større statslån, måske bortset fra en enkelt lille undtagelse for et års tid siden, da de konservative slog sig i tøjret. Venstre har stemt for lån til håndværket, til den mindre skibsfart, til fiskeriet, til landbruget og til andre formål, og derfor synes jeg, vi burde være fritaget for, at man ligefrem lufter forargelse over, at vi andre endnu ikke har forandret indstilling i så henseende. Der er naturligvis det at sige til det, at for godt et års tid siden vidste venstre ikke, hvem der skulle danne den kommende regering. Det har vel ikke været tanken, at venstre ville forandre sin indstilling, for i så fald synes jeg, det ærede medlem hr. Lorentzen, når han på venstres vegne tager standpunkt mod en sådan nydannelse, som vi i dag står over for, skulle sige rent ud til os, om det så også er venstres mening at drage konsekvensen over for gartnerierne, landbruget, fiskeriet, småskibsfarten og småhåndværket — bare for at tage nogle af de områder.

Dernæst vil jeg gerne på den baggrund, de to ærede ordførere her har skabt, sige, at det foreliggende lovforslag for mig at se er et af de mest konstruktive, der længe har været fremsat i det danske folketing, selv om dets omfang ikke er særlig stort. Dets hensigt er landvinding, ikke i den betydning — det har det ærede medlem hr. Lorentzen ret i — som ordet ellers har, men en erhvervmæssig landvinding, en

landvinding indadtil i en tid, da vi i øvrigt taber terræn, så vidt jeg kan se, udadtil, fordi andre lande ikke giver lige så gode vilkår for konkurrence og for økonomisk frihed, som vi her i Danmark har givet frihandelen.

Investering har i mange år og med rette været løsenet i den økonomiske debat, men vi har måske ikke altid lagt tilstrækkelig vægt på, hvad kravet om investering burde indeholde, især ikke, hvis man tilstræber hurtigere beskæftigelsesmæssige og valutariske forbedringer. Det må i så fald jo altid tælle med i vurderingen, om investeringen er produktiv — det gælder både privat og offentlig investering — og jeg tror, at når det er lykkedes for den nuværende regering at skabe mere tillid til pengenes værdi, end nogen anden regering har kunnet gøre det siden krigen, hvad bl. a. giver sig udtryk i den stærkt stigende opsparing, skyldes det, at regeringen og dens partier netop har sat kravet om større produktion som det første mål, samtidig med at det desværre må siges, at den internationale efterspørgsels nedgang ikke har støttet vore bestræbelser i så henseende. Men her har den højtærede handelsminister sigtet direkte på en forøgelse af produktionen og beskæftigelsen. Jeg havde derfor håbet, at et betydeligt flertal i folketinget ville støtte dette fremstød. Ganske vist er der med lovforslaget navnlig tænkt på de egne i landet, der er svagest forsynet med industri og beskæftigelsesmuligheder, og ikke så meget på egne, hvor der bor mange mennesker, bl. a. fordi der er industricentre, men loven vil, hvis dens hensigt nås, være til gavn for hele befolkningen. Forslaget fremkommer jo netop i en tid, hvor en betydelig interesse er vakt i befolkningen for nye landvindinger. Vestjyllandsplanen, Sønderjyllands Erhvervsråd, det tilsvarende nordjyske initiativ og et initiativ i øvrigt fra adskillige andre egne af landet er udtryk derfor, og naturligvis vil loven blive en stærk opmuntring til disse områder til nu at tage mere afgørende skridt.

Vestjylland er den egn af Danmark, jeg for min part kender bedst, og jeg er sikker på, at det er rigtigt, hvad Vestjyllandsplanens ophavsmand, ingeniør Andreasen, som det ærede medlem hr. Fanger nævnte,